

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Савицького Юрія Сергійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини десятої статті 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення

м. К и ї в
24 квітня 2019 року
№ 123-3(П)/2019

Справа № 3-112/2019(2591/19)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Первомайського Олега Олексійовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Савицького Юрія Сергійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини десятої статті 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Заслухавши суддю-доповідача Первомайського О.О. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Савицький Ю.С. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України

(конституційність) положення частини десятої статті 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – Кодекс).

Згідно з частиною десятою статті 294 Кодексу постанова апеляційного суду набирає законної сили негайно після її винесення, є остаточною й оскарженню не підлягає.

Савицький Ю.С. зазначені положення Кодексу просить перевірити на відповідність Конституції України в контексті „неможливості: отримання роз’яснення рішення суду з метою виправлення його недоліків, невизначеності та викладенні у більш чіткій та ясній формі; перегляду судових рішень за нововиявленими або виключними обставинами; ухвалення додаткового рішення суду, якщо не були задоволені або відхилені всі позовні вимоги або клопотання; апеляційного, касаційного оскарження зазначених рішень (в тому числі про надання роз’яснень)“.

Суб’єкт права на конституційну скаргу стверджує, що оспорювані положення Кодексу є „непропорційним обмеженням“, що порушує конституційні приписи, якими гарантуються „рівність прав і свобод людей“, „судовий захист і оскарження в суді будь-яких рішень органів державної влади“, „доведеність вини“, а також право на справедливий суд, передбачене статтею 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року.

Автор клопотання просить перевірити на відповідність статтям 21, 22, частині першій статті 24, частинам першій, другій статті 55, частині першій статті 64, пункту 2 частини другої статті 129 Конституції України положення частини десятої статті 294 Кодексу.

На підтвердження своєї позиції Савицький Ю.С. посилається на Конституцію України, Кодекс, Кодекс адміністративного судочинства України, рішення Конституційного Суду України від 11 жовтня 2011 року № 10-рп/2011, від 8 квітня 2015 року № 3-рп/2015, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, а також судові рішення у своїй справі, а саме постанови Малиновського районного суду міста Одеси від 14 січня 2016 року, апеляційного суду Одеської області від 9 лютого 2016 року та

від 6 лютого 2019 року, ухвалу Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного кримінального суду від 11 березня 2019 року, копії яких долучено до конституційної скарги.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої).

Автор клопотання просить перевірити на відповідність Конституції України положення частини десятої статті 294 Кодексу, проте не обґрунтовує своїх тверджень щодо їх неконституційності згідно з пунктом 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“. Савицький Ю.С. обмежується цитуванням приписів Основного Закону України, порівнянням змісту окремих положень Кодексу та Кодексу адміністративного судочинства України, що не може вважатися належним обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності Конституції України оспорюваних положень Кодексу.

За статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (частина четверта).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у цій справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Савицького Юрія Сергійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини десятої статті 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**